

Uroczystość Matki Bożej z Guadalupe
Sanktuarium Matki Bożej z Guadalupe
La Crosse, Wisconsin
12 grudnia 2024

Zach 2, 14-17
Jdt 13, 18bcde. 19
Ap 11, 19a; 12, 1-6a.10ab
Łk 1, 26-38

Homilia

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Wielka walka między „niewiastą obleczoną w słońce”¹, która „była brzemienna i woła[ła] cierpiąc bóle i męki rodzenia”², a „wielkim smokiem barwy ognia”³, który stał „przed mającą rodzić Niewiastą, ażeby skoro porodzi, pożreć jej dziecię”⁴ w apokaliptycznej wizji świętego Jana Apostoła i Ewangelisty, trwała w każdej epoce życia Kościoła. Toczyła się ona w 1531 roku, kiedy Bóg Ojciec posłał Najświętszą Maryję Pannę, Matkę Jezusa, Jego Wcielonego Syna, na wzgórze Tepeyac, w dzisiejszym mieście Meksyk, aby ponownie przyciągnąć ludzi do Jezusa, Jej Boskiego Dziecięcia, „Tego, który wszystkie narody będzie pał różgą żelazną”⁵ i którego „panowaniu nie będzie końca”⁶. "Bogurodzica Dziewica, Matka Boża z Guadalupe, podobnie jak uczyniła to po raz pierwszy na uczcie weselnej w Kanie Galilejskiej, przyciągnęła ludzi do Chrystusa, który jako jedyny zbawia ludzi od szatana, „zabójcy od początku”, w którym „nie ma prawdy, kłamcy i ojca kłamstwa”⁷: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”⁸.

W naszych czasach toczy się walka, która wystawia naszą wiarę na ciężką próbę. Świadomi powagi sytuacji Kościoła i świata, słusznie pytamy: „Co mamy czynić?”. Mamy iść do Jezusa przez Jego Matkę, którą dał nam jako naszą Matkę, gdy ofiarowywał swoje życie na Kalwarii, na

---

¹ Ap 12, 1.

² Ap 12, 2.

³ Por. Ap. 12, 3.

⁴ Ap 12, 4.

⁵ Ap 12, 5.

⁶ Łk 1, 33.

⁷ J 8, 44.

⁸ J 2, 5.

Krzyżu, dla naszego wiecznego zbawienia⁹. W odpowiedzi na zaciekle ataki szatana i jego świty w naszych czasach, Matka Boża, Dziewica z Guadalupe, prowadzi nas do swojego Boskiego Syna, który odniósł zwycięstwo nad grzechem i śmiercią w swoim ciele przez swoją mękę, śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie. Nigdy nie przestaje On odnosić tego samego zwycięstwa w naszych ciałach poprzez wylanie siedmiorakiego daru Ducha Świętego z Jego chwalebnego przebitego Serca do naszych serc.

Proroctwo Zachariasza zostało wypełnione w sposób doskonały: „Ciesz się i raduj, Córo Syjonu, bo już idę i zamieszkam pośród ciebie – wyrocznia Pana.”¹⁰ Bóg Syn zjednoczył naszą ludzką naturę ze swoją boską naturą w łonie Dziewicy Maryi, “pełnej łaski”¹¹ i poślubionej świętemu Józefowi. Podczas zwiastowania Archanioła Gabriela, Bóg Syn został poczęty w łonie Dziewicy Maryi osłoniętej przez Ducha Świętego. Syn Boży przyszedł, aby zamieszkać z nami dla zbawienia narodów. Jest On Królem Wszechświata, który rządzi sercami ludzi ze swojego chwalebnego przebitego Serca.

Od dziewięciu miesięcy codziennie zanosimy błagania do Matki Bożej z Guadalupe, aby zaprowadziła nas do swojego Boskiego Syna, który jako jedyny jest „drogą i prawdą, i życiem”¹². Za Jej wstawiennictwem prosimy o łaskę codziennego nawracania się do Niego, codziennego, całkowitego oddawania naszych serc Jego Najświętszemu Sercu, a także o nawrócenie milionów ludzi, którzy Go jeszcze nie znają, oraz tych, którzy Go poznali, a następnie opuścili Jego szeregi. Za pośrednictwem Matki Bożej z Guadalupe błagamy, aby zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią w naszej ludzkiej naturze urzeczywistniło się w życiu każdego z nas i w życiu wszystkich naszych braci i sióstr.

Ukończywszy dziewięćmiesięczną Nowennę do Matki Bożej z Guadalupe, dokonujemy dziś Aktu Poświęcenia się Jej, oddając nasze serca całkowicie, w jedności z Jej Bolesnym i Niepokalanym Sercem, chwalebnemu, przebitemu Sercu Jezusa, Syna Bożego i Syna Maryi. Ufamy słowom naszej niebieskiej Matki skierowanym do świętego Juana Diego, kiedy wydawało mu się, że nie może wypełnić Jej misji z powodu śmiertelnej choroby jego wuja Juana Bernardino:

Posłuchaj i weź sobie do serca, mój najmłodszy synu, że to, co cię przestraszyło, to, co cię dotknęło, jest niczym; nie pozwól, aby zaniepokoiło

---

⁹ Por. J 19, 26-27.

¹⁰ Zach 2, 14.

¹¹ Łk 1, 28.

¹² Jn 14, 6.

to twoją twarz, twoje serce; nie bój się tej ani żadnej innej choroby, ani też niczego, co dotyka lub rani. Czyż nie stoję przy tobie, Ja, która mam zaszczyt być twoją matką? Czyż nie znajdujesz się w moim cieniu i pod moją opieką? Czyż nie jestem źródłem twojej radości? Czyż nie tulę cię w zagłębieniu mojego płaszcza, w objęciach moich ramion? Czyż potrzeba ci czegoś więcej?¹³

Na wzór świętego Juana Diego poświęcamy się dzisiaj jako posłańcy Matki Bożej, oddając każdego dnia na nowo swoje życie naszemu Panu i wraz z Nią przyciągając do Niego rzeszę tych, którzy Go jeszcze nie znają i tych, którzy Go poznali, ale oddalili się od Niego. Poświęcając się Matce Bożej z Guadalupe, powierzamy Jej modlitwom nasze rodziny i nasz naród, prosząc, aby Chrystus Król panował nad wszystkimi sercami ze swego Najświętszego Serca.

Akt Poświęcenia, którego dziś dokonujemy, stanowi sakramentale Kościoła, uzdalniające nas do przyjęcia łaski uczynkowej i do współpracy z nią w przeżywaniu Poświęcenia Najświętszemu Sercu Jezusa przez Bolesne i Niepokalane Serce Maryi każdego dnia, dopóki nasza ziemską pielgrzymka nie osiągnie celu: życia wiecznego z Bogiem - Ojcem, Synem i Duchem Świętym - w towarzystwie Matki Bożej, aniołów i wszystkich świętych¹⁴. Otrzymacie dziś Codzienną Modlitwę Osób Poświęconych Matce Bożej z Guadalupe. Ofiarujmy każdego dnia tę modlitwę, aby nasza konsekracja pozostała prawdziwa, abyśmy mogli współpracować z łaską Chrystusa, który odnosi w naszej ludzkiej naturze zwycięstwo życia i miłości w walce z szatanem i wszystkimi złymi duchami. Odmawiając codziennie tę modlitwę, zawierzmy Sercu Jezusa, przez Bolesne i Niepokalane Serce Maryi, nasze rodziny i naszą Ojczyznę.

Uczyniwszy Akt Poświęcenia Matce Bożej z Guadalupe po Wyznaniu Wiary, całkowicie oddajmy nasze serca naszemu Panu w Jego Ofierze Eucharystycznej. Niech świętość zjednoczenia naszego serca z Jego Najświętszym Sercem w Najświętszym Sakramencie Ołtarza jaśnieje w każdej naszej myśli, słowie i czynie. Niech Chrystus odniesie w nas zwycięstwo nad

---

¹³ “Escucha, ponlo en tu corazón, Hijo mío el menor, que no es nada lo que te espantó, lo que te afligió; que no se perturbe tu rostro, tu corazón; no temas esta enfermedad ni ninguna otra enfermedad, ni cosa punzante y afflictiva. ¿No estoy yo aquí, que tengo el honor de ser tu madre? ¿No estás bajo mi sombra y resguardo? ¿No soy yo la fuente de tu alegría? ¿No estás en el hueco de mi manto, en el cruce de mis brazos? ¿Acaso tienes necesidad de alguna otra cosa?” “Dodatek A: *The Nican Mopohua*”, tłum. Instituto Superior de Estudios Guadalupanos, w: Carl A. Anderson i Eduardo Chávez, *Our Lady of Guadalupe*. Anderson and Eduardo Chávez, *Our Lady of Guadalupe. Madre de la civilización del amor* (Mexico City: Random House Mondadori, S.A. de C.V., 2010), s. 220, nn. 118-119.

¹⁴ Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr. 1667 i 1670.

grzechem i śmiercią, my zaś bądźmy „współpracownikami [z Chrystusem] w prawdzie”¹⁵, podczas gdy On odnosi to samo zwycięstwo w życiu naszych braci i siostr.

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Kardynał Raymond Leo BURKE

---

¹⁵ Por. 3 J 8.